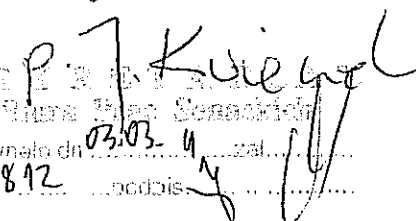

Warszawa, 28 lutego 2011 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW**

DP14 / 657 / 28 / MKT / 2011/886

 P. J. Kwiecień
 Marszałek Senatu RP
 wpłynęło dn. 03.03.11
 nr. 1812 podpis

Pan
 Bogdan Borusewicz
 Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana Jana Wyrowińskiego, Senatora RP, przekazane pismem z dnia 2 lutego 2011 r. (BPS/DSK-043-3322/11) w sprawie wpływu nowych przepisów z zakresu finansów publicznych na zadłużenie jednostek samorządu terytorialnego, uprzejmie wyjaśniam:

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie szczegółowego sposobu klasyfikacji tytułów dłużnych zaliczanych do państwowego długu publicznego, w tym do długu Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 252, poz. 1692) jest zgodne z prezentowanym od 2001 r. (tj. od momentu wejścia w życie pierwszego rozporządzenia dotyczącego sprawozdawczości z zakresu długu publicznego) przez Ministra Finansów stanowiskiem, że klasyfikacja danego zobowiązania do tytułów dłużnych nie zależy od jego nazwy, ale od sensu ekonomicznego (wynika to z ujednoclenia statystyki z zakresu długu publicznego do standardów międzynarodowych – ESA95 definiuje zobowiązania w sposób funkcjonalny). Obecna klasyfikacja kategorii kredytów i pożyczek zawarta w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2010 r. stanowi doprecyzowanie w regulacjach prawnych (rozporządzeniu) dotychczasowego stanowiska Ministra Finansów, a nie rozszerzenie kategorii kredytów i pożyczek. Celem dookreślenia tytułu jakim są kredyty i pożyczki jest dążenie do otrzymania pełnej i rzetelnej informacji o rzeczywistym zadłużeniu jednostek sektora finansów publicznych.

2. Artykuł 169 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych reguluje limity zadłużenia jednostek samorządu terytorialnego w zakresie kwot przypadających do spłaty w danym roku budżetowym rat kredytów, pożyczek, wykupu papierów wartościowych wraz z należnymi odsetkami i dyskontem, a także potencjalnych spłat kwot wynikających z udzielonych przez jednostki samorządu terytorialnego poręczeń oraz gwarancji. Natomiast art. 170 tejże ustawy reguluje limity w zakresie relacji zadłużenia jednostek samorządu terytorialnego do ich dochodów.

Przepisy te zostały utrzymane przez art. 85 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych do dnia 31 grudnia 2013 r. Podobne regulacje w zakresie limitów jednostek samorządu terytorialnego przewidywała ustawa z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych.

Wskazane wyżej rozporządzenie nie dokonuje zatem żadnych zmian w sferze poręczeń i gwarancji, ponieważ dotyczy tytułów dłużnych określonych w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r.

o finansach publicznych. Zobowiązania z tytułu poręczeń i gwarancji nie są co do zasady wliczane do długu, a tym samym klasyfikowane w kategoriach tytułów dłużnych, lecz brane pod uwagę przy liczeniu limitu określonego w art. 169 w/w ustawy o finansach publicznych.

Przedmiotowe rozporządzenie nie wprowadza również zmian w zakresie podejścia do umów o partnerstwie publiczno-prywatnym, ponieważ nadal do długu wlicza się tylko te umowy, które mają wpływ na poziom długu publicznego.

Ministerstwo Finansów nie zmieniło w tym zakresie wcześniej zajmowanego stanowiska, że nie każda umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym ma wpływ na poziom długu publicznego. Tym samym umowa, która nie ma wpływu na poziom długu publicznego nie powinna być zaliczana do zadłużenia danej jednostki. Zapisy w tym zakresie są zbieżne z postanowieniami zawartymi w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie sprawozdań jednostek sektora finansów publicznych w zakresie operacji finansowych (Dz. U. Nr 43, poz. 247), jak również wcześniej obowiązującymi w tym zakresie rozporządzeniami dotyczącymi sprawozdawczości w zakresie długu publicznego. Celem rozporządzenia z dnia 23 grudnia 2010 r. nie było blokowanie czy ograniczanie stosowania przez jednostki samorządu terytorialnego umów o partnerstwie publiczno-prywatnym i jakakolwiek w tym kierunku jego interpretacja nie znajduje podstaw w nowych przepisach. Poszczególne jednostki samorządu terytorialnego poprzez podejmowane decyzje o kształcie zawieranych umów o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz podziale ryzyk pomiędzy partnerem publicznym i prywatnym, będą decydowały o tym, czy powstanie zobowiązanie zaliczane do długu publicznego, czy też nie. Zdaniem Ministerstwa Finansów dobrze skonstruowane umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym mogą stanowić tańszą alternatywę dla tradycyjnych form finansowania inwestycji przez jednostki samorządu terytorialnego, a dodatkowo jeżeli większość ryzyk weźmie na siebie partner prywatny transakcja ta nie obciąży wskaźnika długu partnera publicznego. Uwzględniając powyższe, Ministerstwo Finansów nie jest przeciwne, a wręcz zachęca do realizowania inwestycji w takiej formule.

2

Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU
Dominik Kudziński

Do wiadomości:

- 1) Biuro Ministra w Ministerstwie Finansów;
- 2) Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.